

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2423

гр. Варна, 21.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева

Членове: И.ка Д. Дрингова
Ивелина Влагова

като разгледа докладваното от Деспина Г. Георгиева Въззивно гражданско дело № 20233100501124 по описа за 2023 година

Въззивното производство е образувано по **жалба вх.№ 23063/27.03.2023** от **Н. Т. Н. ЕГН ******* от гр.Варна, ул."*****" 6 , срещу решението на ВРС-48 № 727/6.03.2023 по гр.д.№ 14526/2022 в частта му, с което Е ИЗМЕНЕН размерът на присъдената по гр.дело № 7068/2018г на ВРС издръжка, дължима от него в полза на непълнолетния му син И. Н. Н. ЕГН ***** , действащ със съгласието на своята майка М. И. М. ЕГН ***** , месечна издръжка, като **увеличава** размера ѝ от 200лв на **450лв**, считано от датата на подаване на ИМ-1.11.2022г, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска с падеж пето число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на законови основания за нейното изменение или прекратяване, на осн.чл.150 СК; **ОСЪДЕН** Е Н. Т. Н. ЕГН ***** да заплати на адв.И. Анг.А. от ВАК с адрес: гр.Варна бул.,„Вл.Варненичик" № 55 ет.4 офис 1, сумата от **450лв** – адв.възнаграждение, на осн.чл.38 ал.1 т.1 ЗА, както и да заплати по сметка на ВРС сумата **360лв**, на осн.чл.78 ал.6 ГПК.

Счита същото за неправилно и незаконосъобразно по главния иск, постановено в нарушение на материалния закон, които пороци водели да неправилност и незаконосъобразност и в останалите му две части, като излага следните доводи:

Съгласно чл.143 ал.2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали

могат да се издържат от имуществото си. Задължението за издръжка е израз на общото задължение на родителите по чл.125 от СК да се грижат и възпитават децата си. Конкретният размер на издръжката се определя според критериите, визирани в чл.142 ал.1 СК: в зависимост от нуждите на детето и възможностите на родителите, а минималният и размер за едно дете е равен на 1/4 от МРЗ - чл.142 ал.2 СК.

От събраните пред РС писмени доказателства било видно, че майката представила множество фискални бонове с твърдение, че били разходвани за детето средства по повод неговите нужди. Въпреки това, обаче, не се установявало, че закупените вещи и др. били за нуждите на сина му, като напр.: фискален бон за сумата от 149,98лв за слушалки JBL W100; фискален бон за сумата от 88лв за спортни и велоаксесоари; фискален бон за сумата 56,10лв от 02.04.2022г, фискален бон за сумата от 52,10лв от 30.04.2022г и др., а представените документи за заявка за изработка на униформа са от 2021г и включвали по няколко броя артикули.

Не било съобразено и обстоятелството, че част от представените документи касаели период преди първоначалното определяне на издръжка, като напр. фискален бон за сумата от 439,97лв с дата 22.09.2018г и гаранционна карта от 23.12.2018г; гаранционна карта от 22.03.2019г за слушалки и охладител за сумата от 163,90лв; гаранционна карта от 8.01.2018г за мишка с цена 59лв; гаранционна карта 0000003473/21.12.2020г с приложен фискален бон на стойност 2285лв; фискален бон за закупен тример на стойност 149,99лв и др.

ВРС не е съобразил, че при определяне на нуждите на детето от издръжка следва да се има предвид, че издръжката по смисъла на чл.143 ал.2 СК се предоставя за посрещане на обикновените, нормални за възрастта на детето нужди.

За да може в адекватна и оптимална степен да се задоволят от една страна социално-битовите нужди на нуждаещия се от издръжка и от друга страна неговите културни потребности, следва размерът на дължимата месечна издръжка на детето да бъде определен именно съобразно характерните за възрастта на детето нужди и жизненият стандарт в страната.

От представените от ищцовата страна доказателства било видно, че не ставало въпрос за обикновени нужди на детето.

Това, че майката разполагала с материални възможности да закупува най-скъпи вещи, аксесоари и дрехи за детето, да заплаща обучението му в една от най-скъпите езикови школи в гр.Варна, при положение, че съществували и други такива, по-достъпни материално, както и че детето нямало нужда да посещава езикова школа, след като било ученик в езикова гимназия, както и да бъдат заплащани екскурзии в чужбина, не следвало да бъдат възлагани в тежест на бащата, след като той не разполагал с такава средства в сравнение с майката.

ВРС не бил съобразил тези обстоятелства и предвид това постановил неправилно решение, считайки, че нуждите на детето са нараснали, като е взел предвид представените доказателства за разходи, които не били необходими за посрещане на обикновените и нормални за възрастта на детето нужди, а касаят покупка на скъпи вещи, които не били необходими за детето.

Отделно от това, присъждайки издръжка в размер от 450лв, ВРС не е съобразил обстоятелството, че при изменението ѝ следвало да се отчетат и възможностите на родителя.

От приложената справка ТД на НАП-Варна било видно, че Н. Т.Н. имал нетно трудово възнаграждение от около 507,40лв на месец; според у-е за получени доходи Н. Т.Н. е получил за 12 месеца чиста сума от трудови възнаграждения в размер на 6293,79, а ищцата била получила нетната сума за периода м.окт.2021г м.сеп.2022г общо размер на 21 898лв.

Отделно от това ВРС не бил съобразил, че Н. Т.Н. имал и **друго непълнолетно дете**, за което се грижел и издържал, както и че нямал други доходи и недвижими имоти, освен известните по делото ид.части от недвижим имот.

На сл.място. Когато е определил посочения размер на издръжката, съдът не е съобразил здравословното състояние на ответника по делото—факт, коментиран още в решението по гр.д.№ 7068/2018г /стр.4/-че бащата има заболяване **захарен диабет втори тип**.

Поради тази причина, на 21.03.2023г Н. се почувствал изключително зле и на 23.03.2023г посетил д-р В.Лозанова, ендокринолог, която му препоръчала незабавно да направи изследвания и да отдели повече време за почивка.

Предвид този съществен факт счита, че съдът е следвало да съобрази данните за здравословно състояние на въззивника, което сочи, че ще му се налагат и допълнителни лични разходи, за да не се стигне до влошаване на здравния му статус.

За основателността на иска по чл.150 СК е необходимо да се установи трайно и/или съществено изменение в обстоятелствата, при които е бил определен размерът на издръжката, което може да се отнася до изменение нуждите на издръжания или трайна и съществена промяна във възможностите на задълженото лице. Тези предпоставки не били установени от РС; не било доказано нуждите на детето да са променени доколкото се отнася до посрещане на обикновените и нормалните за възрастта на детето нужди.

Поради изложеното моли за уважаване на въззивната жалба и за присъждане сторените по делото разноски за адвокат и заплатени държ.такси.

В случай, че въззивният съд счете, че са налице обстоятелства за изменение на нуждите на издръжания, моли за увеличаване размера на издръжката със сумата от **80лв на месец**.

За установяване влошеното здравословното състояние на ответника на 21.03.2023г представя и моли да се приеме като доказателство **Етапна епикриза № 000756/23.03.2023г.**

В срока по чл.263 ГПК е няма подаден **писмен отговор от непълнолетния И. Н. Н.**, действащ със съгласието на своята майка М. И. М.

Не са налице хипотезите на т.1, 2 и 3 от ТР № 1/2013г. на ОСГТК, налагащи даване указания на страните по правната квалификация на иска, разпределение на доказателствената тежест и възможност за ангажиране на доказателства, респ. служебно събиране на такива. Ето защо жалбата следва да бъде насрочена за разглеждане в о.с.з.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба вх.№ 23063/27.03.2023 от Н. Т. Н. ЕГН *** от гр.Варна, ул."*****" 6, срещу решението на ВРС-48 № 727/6.03.2023 по гр.д.№ 14526/2022 в частта му, с което Е ИЗМЕНЕН размерът на присъдената по гр.дело № 7068/2018г на**

ВРС издръжка, дължима от него в полза на непълнолетния му син И. Н. Н. ЕГН *****, действащ със съгласието на своята майка М. И. М. ЕГН *****, месечна издръжка, като **увеличава** размера ѝ от 200лв **на 450лв**, считано от датата на подаване на ИМ-1.11.2022г, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска с падеж пето число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на законови основания за нейното изменение или прекратяване, на осн.чл.150 СК; ОСЪДЕН Е Н. Т. Н. ЕГН ***** да заплати на адв.И. Анг.А. от ВАК с адрес: гр.Варна бул.,„Вл.Варненичик" № 55 ет.4 офис 1, сумата от **450лв** – адв.възнаграждение, на осн.чл.38 ал.1 т.1 ЗА, както и да заплати по сметка на ВРС сумата **360лв**, на осн.чл.78 ал.6 ГПК.

Решението в частта, с която е отхвърлена претенцията за увеличение за сумата над 450лв до 600лв, както и в частта, с която е осъден непълнолетният И. Н. Н., действащ със съгласието на своята майка М. И. М., да заплати на адв.П. Й.Н. от АК-Варна сумата в размер на 150лв - възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ на осн.чл.38 ал.1 т.2 от ЗАДв, не е обжалвано и е влязло в законна сила.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждането на въззивната жалба в о.с.з. на **4.07.2023г от 14ч**, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____